

Sv. Alberta draudzes ziņas

2021. gada jūnijs* Nr. 122

Miers un labums!

Mūsu - Dieva tautas - dzīvē laiks pēc Svētā Gara nosūtīšanas svētkiem ir ļoti īpašs, jo liturģijā svinam dažādas ticības patiesības, bet ikdienas dzīvē pieredzam vasaras iestāšanos. Pirmā no svinībām ir veltīta Vissvētajai Trīsvienībai (30. maijs). Kā Trīsvienības svētki varētu mums palīdzēt svinēt nākamās svētdienas un svinības (Kristus Vissvē-

tā Miesa un Asinis, Jēzus Sirds, Jānis Kristītājs, Apustuļi Pēteris un Pāvils), un piederību Kungam? Pirmkārt, jāatceras, ka ar krus-ta zīmi un Svētās Trīsvienības piesaukšanu liturģijā un ikdienā mēs visdziļākajā un vienkāršākajā veidā apliecinām savu ticību un savu kristīgo identitāti. Vēl būtiskāk ir šo svētku gaismā uzdot sev jautājumu: “Pie kā es raidu savas lūgšanas? Ko pielūdzu Svētās Mises laikā un personiskajās lūgšanās?” Ja kāds ticīgajiem jautātu, ko jūs tur pielūdzat, tad atbilde varētu būt “Dievu!”. Kaut arī šī

atbilde ir pareiza, tomēr kristiešiem būtu jāatbild daudz precīzākiem par to, ko viņi pielūdz un ar ko veido attiecības. Tas ir svarīgi, lai izprastu savu ticību, lai tā nezaudētu saikni ar patiesībām, kuras mums ir atklājis Jēzus Kristus. Kristieši nepielūdz vienkārši Dievu, bet Dievu Tēvu vai Jēzu Kristu, vai arī Svēto Garu. Mēs ticam vienam Dievam, bet kad lūdzamies, tad vienmēr ļoti konkrētā veidā jāapzinās, kuru dievišķo Personu es uzrunāju vai arī kādā veidā uzrunāja Trīsvienīgo Dievu.

Euharistijā vispilnīgākajā veidā var iepazīt mūsu lūgšanu virzienu patieso mērķi. Svarīgākajās Svētās Mises lūgšanās mēs vēršamies pie Dieva Tēva un īpašā veidā Euharistiskās lūgšanas laikā, kad maize un vīns tiek pārvērsti Kristus Miesā un Asinīs. Šī lūgšana ir visu kristiešu lūgšanu paraugs un vērš mūsu skatienu uz Tēvu caur Jēzu Kristu Svētajā Garā! Euharistiskās lūgšanas nobeigumā priesteris lūgšanā apkopo visu šo domu, paceļ patēnu ar Kristus Miesu un biķeri ar Kunga Asinīm, Dieva tauta stāv kājās un priesteris lūdzas: **“Caur Jēzu Kristu, ar Viņu un Viņā, Tev, Dievam, visvarenajam Tēvam, Svētā Gara vienībā ir viss gods un slava visos mūžu mūžos.”** Un visi klātesošie atbild **“Amen”**. Tas ir ļoti svinīgs un priecīgs brīdis. Tik daudz detaļās un tik īsā veidā apliecinām savu ticību. Šādam saturam jābūt katrai mūsu lūgšanai, jo Svētajā Garā mēs vēršamies caur Jēzu Kristu pie Tēva. Ar šādu izpratni par savu lūgšanu dzīvi mēs esam aicināti svinēt katru Svēto Misi un lūgties personiski, ģimenēs un kopienās. Šis lūgšanas veids padara daudz skaidrākus pestīšanas noslēpumus, Svētos Rakstus, sakramentus, kristīgo vienotību, personisko garīgumu un lūgšanu dzīvi. Kādā virzienā mēs varam lūgties šajā laikā? Jūnijā pāvests Francisks aicina mūs lūgties par jauniem cilvēkiem, kuri gatavojas laulības sakramentam, lai viņi aug mīlestībā, nesavtībā, uzticībā un pacietībā.

br. Jānis Savickis

Svētā Gara loma kristieša dzīvē

Iesākot vispārējo audienci, Francisks atgādināja, ka Svētais Gars ir kristīgās dzīves pirmā dāvana. Tā nav viena no daudzām dāvanām, bet ir galvenā dāvana. Gars ir Jēzus apsolītā dāvana. Bez Svētā Gara nav attiecību ar Kristu un Tēvu. Gars atver mūsu sirdi Dieva klātbūtnē un iesaista to Dieva mīlestības “virpulī”. Mēs neesam cieņiņi un svētceļnieki tikai šīs zemes virsū, bet arī – Trīsvienības noslēpuma viesi un svētceļnieki. Mēs varam patiesībā piesaukt Dievu, saucot Viņu vārdā “Abba-Tētis”, tāpēc, ka mūsos mājo Svētais Gars. Viņš pārveido mūs pašos dziļumos un ļauj piedzīvot aizkustinošu prieku par to, ka Dievs mūs patiešām mīl kā savus bērnus. Svētais Gars veic mūsos garīgo darbu, palīdzot mums iet uz priekšu savā kristīgajā dzīvē un kopā ar Jēzu tuvoties Tēvam.

Aprakstot Svētā Gara darbību mūsos, pāvests citēja Katoliskās Baznīcas katehismu: “Ikreiz, kad uzsākam lūgt Jēzu, pats Svētais Gars ar savu pretimnākošo žēlastību ved mūs uz lūgšanas ceļu. Ja Viņš mūs māca lūgties, atgādinot mums par Kristu, tad kā gan lai nelūdzam arī Viņu? Tādēļ arī Baznīca ik dienas aicina mūs pazemīgi piesaukt Svēto Garu, it īpaši uzsākot un pabeidzot ikvienu svarīgu darbu” (2670. n.).

Tātad, Svētais Gars mums “atgādina” par Jēzu un stāda Viņu priekšā. Runa nav par pagātnes atmiņām, bet par to, ka, pateicoties Svētajam Garam, mēs sastopam Jēzu šodien, šajā brīdī. Viņš šeit un tagad atklāj mūsu sirdij Jēzu. Mums ir pavēta iespēja satikt Kristu ne tikai kā vēsturisku personību, mums ir iespēja satikt Kristu šajā brīdī, un tas notiek pateicoties Svētajam Garam.

To pieredzēja daudzi lūgšanas cilvēki – vīrieši un sievietes, ko Svētais Gars veidoja pēc Kristus “mēra” žēlsirdībā, kalpošanā, lūgšanā, katehēzē. Šādu cilvēku sastapšana ir

žēlastība. Viņos “pulsē citādāka dzīvība”, viņu skatiens sniedzas “pāri” – atzina Francisks, piebilstot, ka tie nav tikai mūki vai eremīti, bet arī vienkārši laji, kuri uztur saikni ar Dievu, kuri dažreiz piedzīvo iekšējas cīņas, kas šķīstī viņu ticību. Šie pazemīgie Kunga liecinieki meklē Viņu Evaņģēlijā, Euharistijā, ko saņem un pielūdz, un grūtībās nonākušajā brālī, un kā uguni sargā Dieva klātbūtni. Turpinājumā pāvests uzsvēra:

“Kristiešu pirmais uzdevums ir tieši sargāt dzīvu šo uguni, ko Jēzus atnesa uz zemes. Un kas ir šī uguns? Tā ir mīlestība, Dieva Mīlestība, Svētais Gars. Bez Gara uguns apdziest pravietojumi, skumjas aizēno prieku, ieradums aizvieto mīlestību, kalpošana pārvēršas par vergošanu.”

Uzrunā Svētais tēvs norādīja uz eļļas lampiņu, kas mūžīgi deg blakus Tabernākulam, kur atrodas Vissvētākais Sakraments. Lampiņa paliek iedegta, tā turpina kvēlot arī tad, ka baznīca paliek tukša, pienāk vakars un tā tiek aizslēgta. To neviens neredz, bet tā turpina kvēlot Kunga priekšā. Svētais Gars ir kā šī lampiņa. Viņš vienmēr ir klātesošs mūsu sirdī.

Turpinājumā Francisks atkal atsaucās uz katehisma mācību: “Svētais Gars, kura svaidījums aptver visu mūsu būtni, ir kristīgās lūgšanas iekšējais Skolotājs. Viņš ir lūgšanas dzīvās tradīcijas veidotājs. Protams, lūgšanas ceļu ir tik, cik lūdzēju, taču Gars, kas darbojas visos un ir kopā ar visiem, ir viens un tas pats. Kristīgā lūgšana ir lūgšana Baznīcā, tāpēc ka tā ir vienotībā ar Svēto Garu” (2672. n.).

“Bieži vien gadās tā, ka mēs nelūdzamies, mums nav vēlēšanās lūgties vai nereti lūdzamies kā papagaiļi – lūdzamies ar muti, bet sirds ir tālu”, atzina pāvests. “Tad tas ir brīdis teikt Garam: «Nāc, nāc Svētais Gars, sasildi manu sirdi. Nāc un māci mani lūgties, māci man raudzīties uz Tēvu, raudzīties uz Dēlu. Rādi man, kāds ir ticības ceļš. Māci mani mīlēt, bet jo īpaši dzīvot ar cerību».” Francisks piebilda, ka mums ir nepārtraukti jāsauc uz Svēto Garu, lai Viņš būtu klātesošs mūsu dzīvē.

Katehēzes noslēgumā pāvests atgādināja, ka Gars raksta Baznīcas un pasaules vēsturi. Mēs esam atvērtās lappuses. Katrā no mums Gars veic oriģinālu darbu, jo neviens kristietis nav cits ar citu identiski vienāds. “Neaizmirsīsim”, viņš piekodināja, “Svētais Gars ir klātesošs. Viņš ir klātesošs mūsos. Klausīsimies Garu, sauksim Garu. Viņš ir dā-

vana, Dieva dāvana”. Francisks arī atgādināja, ka Svētais Gars ir mūsu spēks, gaisma un lūgšanas skolotājs. “Nāc, Svētais Gars”, tā ir skaista lūgšana.

Jānis Evertovskis – Vatikāns

<https://www.vaticannews.va/lv/pavests/news/2021-03/kateheze-lugsana-trisvieniba-svetais-gars.html>

Atskats uz Alfa kursu Covid-19 laikā

2020.gada oktobrī sākām jaunu Alfa kursu, 23.-o mūsu draudzē. Tradicionāli, pēc Alfa kursu programmas. Katru svētdienu pēc summas pulcējamies pie maltītes, klausījāmies lekciju, diskutējām. Jau aizrunājām telpas nedēļas nogalei. Bet sakarā ar valstī noteiktiem ierobežojumiem bijām spiesti apturēt tikšanās klātienē. Turpmākās lekcijas notika attālināti, ZOOM platformā. Bija skumji, ka nevarējām vairs satikties. Pieredzes nebija, bet bija liela vēlēšanās saglabāt grupu, nepievilt cilvēkus, kas iesākuši kursu. Kursu pabeidzām. Bet bez nobeiguma svētkiem klātienē kaut kā pietrūka. Nolēmām turpināt.

Iedrošināti no priesteri Riharda Rasnača uzrunas Latvijas Alfas konferencē, šī gada janvārī sākām jaunu kursu attālināti. Aicinājām ne tikai iepriekšējā Alfa kursa dalībniekus, bet arī jaunus. Risks attaisnojās. Sakārtojās tehniskās lietas. Mūsu Sandra veikli tika galā ar visu mūsu raibo kolektīvu, veikli novirzīja dalībniekus pa grupām, konsultēja individuāli. Izrādījās, ka elektroniskai saziņai ir savas priekšrocības. Piemēram, mēs varējām aicināt lektorus, kas ģeogrāfiski atrodas tālu. Noorganizējām arī aizlūgšanas. Svētdienas mēs pavadījām slavējot Kungu, klausoties mācību un sarunās.

Tā, 25.aprīlī mēs svinējām 23.un 24.Alfa kursa noslēgumu, pasniedzot 13 diplomus kursu dalībniekiem. Ir patīkama, padarīta

darba sajūta.

Lūk, dažas atsauksmes par Alfa kursu:

Ija:

Alfa kursam pieteicos, meitas mudināta. Mana meita Inga kalpo Alfas komandā jau daudzus gadus.

”Laipni lūdzam Alfa kursā” – tā mani uzrunāja vadītāja Marina, un es ar prieku piekritu.

Katrā lekcijā es uzzināju kaut ko jaunu. Īpaši interesantas bija diskusijas grupā par dzirdēto. Atmiņā iespiedies priesteru Andra Priedes atraktīvais stāstījums, taču arī citu lektoru sniegums bija ļoti interesants. Šis Alfa kurss bija neparasts ar to, ka sākumā to apmeklējām klātienē, bet pēc tam pārgājām uz attālināto apmeklējuma formu. Lekcijas bija ļoti interesantas – piemēram, par Bībeli un Svēto Garu. Interesanti bija arī dzirdēt, kā katrs no mums ir uztvēris dzirdēto. Ļoti neparasti un aizkustinoši bija piedzīvot aizlūgšanas. Tas man bija kas jauns.

Alfa kurss bija ļoti vērtīga pieredze man un, domājams, arī visiem pārējiem kursa apmeklētājiem.

Marika:

Ārkārtas stāvoklis valstī nav šķērslis, lai studētu Dieva Vārdu. Katoļu baznīcā, Rīgas svētā Alberta draudzē apguvu Alfa kursu.

11.10.2020 - Alfa - vecā versija (kafijas galds)

17.01.2021 - Alfa - jaunā versija- Zoom (smaids)

25.04.2021 - Svētā Mise – Alfa – Absolventi.

Absolventiem uzdāvināja brošūru - kardināls Jānis Pujats, Divdesmit rožukroņa noslēpumi. Tālāka pašizglītošanās notiks kopā ar draudzeni. Sazvanoties lasīšu priekšā vienu noslēpumu un apspriedīsim. Pateicoties pandēmijai, ir iespējams Alfa kursus organizēt dažādos veidos. Ne tikai Dieva Vārdu studējām, bet arī tehnikas brīnumus. Dieva Vārda mācībām nav nekādu vecuma ierobežojumu. Telefonos un kompjūteros ievadījām jaunu aplikāciju ZOOM. Pogas spaidījām angļu valodā, nezinot ko tas nozīmē. Uzticējamies mūsu grupas vadītājiem, kuri zinoši teica priekšā, kas jādara. Tehnikas brīnumi raustās šad tad; mājinieki un dzīvnieki arī vēlas

nokļūt kadrā. Labāk patiktu tikties klātienē, kur ir drošības sajūta, ka nekas neizgaisīs un visu varēs dzirdēt. Alfa kursā ieguvu jaunus paziņas ar citu domāšanas veidu.

Dievs ir pirmajā vietā un Bībele jālasa regulāri. Kristieši ir izredzēti šajā pandēmijas laikā. Mēs ejam uz baznīcu, mācāmies Alfaursos, kamēr citi sēdēja mājās. Kafējnīcas, veikali, sporta zāles, spa centri, deju, koru, jogas nodarbības ir slēgti. Draugiem un darba kolēģiem šobrīd trūkst informācijas, lai varētu komunicēt. Toties kristiešiem ir vairāk ko evaņģelizēt un lielāks darbības lauks. Dievs ir „drošības spilvens”. Tas Kungs lai tevi svētī un tevi pasargā!

Eva:

Man patika Alfa kurss, jo tas bija vadīts katoliskās ticības un mācības garā ar brīnišķīgiem lektoriem. Pirmo Alfu uzticīgi pabeidzu ar visu Zom, bet ar otro gribēju „nošaut divus zaķus ar vienu šāvienu”, tāpēc otro Alfu es skatījos ierakstos tad, kad man bija ērti, nevis reāli kad tā notika. Tad, kad notika Alfas nodarbība, es nespēju pretoties Jēzus aicinājumam atrasties adorācijā. Tā es otro alfu pavadīju tikai kopā ar Jēzu adorācijā :). Pirmo reizi savā dzīvē tik regulāri biju adorācijā. No šī brīža tieši arī adorācija ir kļuvusi mana reālā pieredze kopā ar Jēzu, kas manī rada tādu saikni, kā ar vecās Derības šķirstu, kur Dievu visur nesa līdzī līdz pat šodienai Tabernākulā. Bet tagad ir ļoti labi, jo Dievs ir piepildījis visu par Jēzu un turpina piepildīt savus vārdus. Jēzus ir ļoti labs, es Jēzu jūtu tā, kā Viņš gribētu, ka mēs - kas mīlam Viņu, varētu atstarot viņa mīlestību, ļauties Jēzum, lai tieši caur ikkatra viena mīlošo sirdi - Jēzus mīlestība var plūst no sirds uz sirdi.

To visu Es esmu runājis uz jums, lai jums miers būtu Manī. Pasaulē jums ir bēdas; bet turiet drošu prātu, Es pasauli esmu uzvarējis!" (Jņ 16, 33).

Lūgšana nav nasta, tā ir dāvana!

Arī šogad 1. maijā, jau 11. gadu pēc kārtas baznīcā, tiekas apustulāta Margrietiņa locekļi, kas lūdzas par draudzes priesteriem. Svinīgā daļa tika iesākta ar Sv. Misi par priesteriem, kuru celebrēja pr. Jāzeps, un Rožukroņa lūgšanu diakona brāļa Jāņa vadībā. Pēc svinīgās daļas apustulāta Margrietiņa dalībnieces sveica draudzes priesterus ar liliju ziediem un gardu torti. Diemžēl, arī šogad izpalika kopā pasēdēšana pie svētku galda, bet kustības Margrietiņa dalībnieces ir cerību pilnas sanākt nākamgad pie svētku galda daudz kuplākā pulkā.

Kustība – Apustulāts Margrietiņa

Dvēsele, kas priesterus atbalsta ar lūgšanām un upuriem, kļūst priesteriska tādā nozīmē, ka debesīs viņa piedalīsies šajā laimē un godībā, kuru esmu mūžiem sagatavojis savu altāru kalpiem - Jēzus teica poļu mistiķei, Dieva kalponei m. Leonijai Nastai. Šie Pestītāja vārdi ir pamudinājums, tāpēc arī mēs vēlamies izplatīt kustību Margrietiņa.

Kustības vēsture

Tēvs J. Zovko savās atmiņās par apustulātu stāsta, ka pie viņa reiz atbrauca profesore Luīze Vard no Kanādas, kura ieradās Medžugorjē ar svētceļnieku grupu un iepazīstināja viņu ar apustulātu Margrietiņas. Kad Tiholinā grupa gaidīja T. J. Zovko, Luīze piedāvāja izveidot Margrietiņu tēvam. Ārējo Margrietiņas zīmi viņi izgatavoja no koka zariem, kas auga apkārt baznīcai un tikšanās laikā pasniedza tēvam J. Zovko šo pirmo Margrietiņu. Tie, kas to labprātīgi uzņēmās, salika solījumu, ka lūgsies par viņu visu savu dzīvi. Tēvs bija ļoti aizkustināts un vēlāk teica, ka jūtas kā maza zivtiņā ūdenī. Katru dienu Baznīca lūdzas par viņu! Glabā viņu savā sirdī, domā par viņu!

Šīs tikšanās laikā ar t. Jožo, līdz dziļumiem aizkustināta no stāstītā par priesterību un Dievmātes vēstījumiem, Luīze nolēma attīstīt šo apustulātu. Viņa pamet darbu universitātē, lai nodibinātu visā Amerikā lūgšanu grupu

par priesteriem, ko kādreiz jau bija aizsākusi. Tam viņu iedvesmoja Margaretas O'Donelas dzīve un lūgšana, kura 13 gadu vecumā 1951. gada septembrī saslima ar poliomiēlītu. Pēc trim ārstēšanās mēnešiem slimnīcā meitene atgriezās mājās pilnīgi paralizēta, varot pakustināt vienīgi galvu. Margareta ātri saprata, ka slimība ir viņas aicinājums, līdzīgi kā citiem laulība, priesterība vai klosterdzīve. Tāpēc viņa uzsāka veltīt

savas ciešanas Jēzum, lūdzoties par savu draudzi, prāvestu, priesteriem, par visiem viņai uzticētiem nodomiem. Ik dienas pieauga priesteru skaits, kuri apmeklēja Margaretu un lūdza viņas lūgšanas. Gadījās pieņemt pat 20 cilvēkus dienā. Ar savu lūgšanu un ciešanām viņa garīgi pacēla daudzus priesterus. Margareta nomira Lielajā Piektdienā 40 gadu vecumā, pēc 27 dzīves gadiem, pavadītiem bez kustībām, ciešanās un lūgšanā. 1981. gada 1. septembrī Luīze Vard nodibināja Margrietiņu kustību, uz ko viņu iedvesmoja šīs varonīgās sievietes, kuru Luīze pazina personīgi, dzīve un lūgšana. Kustību nosauca Margaret, kas vienlaikus ir arī pļavas puķes nosaukums margrietiņa.

Latvijā informācijas trūkuma dēļ Margrietiņu kustība nav plaši izplatīta. Pateicoties Medžugorjei, kur sabrauc cilvēki no visas pasaules, un tikšanos ar t. J. Zovko, kurš nenogurstoši aicināja lūgties par priesteriem, kustība ir izplatījusies visā pasaulē.

Kustības ideja ir vienkārša – priesteru aptveršana ar lūgšanām, lai viņi varētu labāk kalpot mums, ticīgajiem.

Mums ir daudz jālūdzas,

Jo mēs esam kristieši,

Jo mūsu patiesā dzīve, kas nebeidzas,

Būs dzīve vienībā ar Dievu.

Lūgšana nav nasta, tā ir dāvana;
Tā nav spiesta lieta, tā ir iespēja,
Tā nav spiesta lieta, tas ir prieks.

Bet lai baudītu šo prieku,

Jāiemācās tam atvērt savu sirdi un garu.

Ja vēlies pievienoties apustulāta Margrieta kustībai, lai lūgtos par mūsu draudzes priesteriem, zvani Janīnai (27163998).

KAPUSVĒTKI RĪGAS SV. ALBERTA ROMAS KATOĻU DRAUDZĒ 2021.GADĀ:

26. jūnijā	plkst. 11:00	Piņķu kapos
26. jūnijā	plkst. 13:00	Pleskodāles kapos
3. jūlijā	plkst. 11:00	Mārupes kapos (vada tēvi jezuīti)
3. jūlijā	plkst. 15:00	Jaunmārupes draudzes Mazcenu kapos (vada tēvi jezuīti)
31. jūlijā	plkst. 12:00	Ziepniekkalna kapos
21. augustā	plkst. 11:00	Ķekavas kapos
28. augustā	plkst. 13:00	Katlakalna kapos

Liturgiskais kalendārs

27. maijs, ceturtdiena – Mūsu Kunga Jēzus Kristus, Augstā Priestera, svētki. Sv. Mises: plkst. 8:00 un 18:00.

30.maijs, svētdiena – Vissvētās Trīsvienības lielie svētki. Sv. Mises: 8:00 (PL), 9:00, 11:00, 13:00 (RU) un 18:00 (jauniešiem, bērniem un ģimenēm).

3. jūnijs, ceturtdiena – Kristus Vissvētā Miesa un Asinis, obligāti svinami lieli svētki. Sv. Mises: 8:00, 11:00 un 18:00 (ar procesiju).

11. jūnijs, piektdiena - Vissvētā Jēzus Sirds, lieli svētki. Sv. Mises: plkst. 8:00, 11:00 un 18:00.

12. jūnijs, sestdiena – Vissv. Jaunavas Marijas Bezvainīgā Sirds, piemiņas diena. Sv. Mises: 8:00 un 17:00 (svētdienas sv. Mīse).

24. jūnijs, ceturtdiena – Sv. Jāņa Kristītāja dzimšana, lieli svētki. Sv. Mises: plkst. 8:00 un 18:00.

29. jūnijs, otrdiena – Sv. apustuļi Pēteris un Pāvils, obligāti svinami lieli svētki.

Sv. Mises: 8:00, 11:00 un 18:00.

Jūnija mēnesī litānija Vissvētās Jēzus Sirds godam:

svētdienās – pēc Sv. Mises plkst. 9:00.

INFORMĀCIJA PAR DRAUDZI

Baznīca atvērta:

Darbadienās:

7:00 – 9:00 un 17:00 – 18:45

sestdienās:

7:00 – 9:00 un 16:00 – 18:00

svētdienās:

6:30 – 15:00 un 17:00 – 19:00

obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās (darbadienās):

7:00 – 12:00 un 17:00 – 19:00

Sestdienās:

7:00 – 12:00 un 16:00 – 18:00

Vissvētākā Sakramenta adorācija:

Svētdienās:

Pēc Sv. Misēm:

plkst. 10:00 - 11:00; 12:00 – 13:00 un
13:45 - 15:00

Katra mēneša pirmajā piektdienā:

Pēc Sv. Mises no 9:00 līdz 10:00 un no
17:00 līdz 18:00

Svētās Mises:

No pirmdienas līdz piektdienai:

8:00 LV

18:00 LV

Sestdienās:

8:00 LV

17:00 LV

Svētdienās:

8:00 PL

9:00 LV

11:00 (Summa) LV

13:00 KR

18:00 LV (ar ģimenēm)

Obligāti svinamajos Baznīcas svētkos:

8:00 LV

11:00 (Summa) LV

18:00 LV (sestdienās 17:00)

Draudzes kontaktinformācija:

Adrese:

Liepājas iela 38, Rīga, LV-1002,
tālr.: **6 761 36 30**; mob.: **2 707 46 76**
e-pasts: draudzes_kanceleja@inbox.lv

Draudzes mājas lapa:

www.albertadraudze.lv

Draudzes kancelejas darba laiks:

no pirmdienas līdz trešdienai no plkst.

9:00 līdz 13:00

ceturtdienās un piektdienās no plkst.

13:00 līdz 17:00

Svētdienās, valsts un obligāti svinamo Baznīcas svētku dienās: slēgta.

Atbildīgais par izdevumu: t. Krišjānis

Teksta salicēja: Marika Lotaņuka

Teksta korektore: Rūta Vinķele

Izdevums ir par ziedojumiem!

*ZIEDOJOT PAR DRAUDZES AVĪZĪTI, JŪS ATBALSTĪSIET ALFA
KURSUS PIEAUGUŠAJIEM UN JAUNIEŠIEM !*